

ROMEO

WILLIAM
SHAKESPEARE

OTHELLO
BENÁTSKÝ MOUŘENÍN

OTHELLO
THE MOOR OF VENICE

NAKLADATELSTVÍ ROMEO

Přeložil Jiří Josek

Tato kniha

vychází jako součást hlavního výzkumného záměru

Filozofické fakulty Univerzity Karlovy

„Srovnávací poetika v multikulturním světě“ (MSM 112100005)

Translation, Preface, and Commentary © Jiří Josek, 2003
ISBN 80-86573-05-2

PŘEDMLUVA

Othello patří k Shakespearovým vrcholným tragédiím a byl napsán někdy mezi lety 1602 až 1604. Bývá označován za „rodinnou tragédii“ či „tragédii žárlivosti“, protože na rozdíl od světodějných konfliktů v jiných hrách v této je tématem drama mezi manželi.

Když na počátku 17. století Shakespeare **Othella** psal, literárním podkladem mu byla *Povídka o mouřenínovi* z knihy italského autora Giraldirho Cinthia *Sto povídek (Hecatommithi, 1566)*. Tento mravoučný příběh vypráví o tom, jak špatně skončí bílá dívka, pokud se zaplete s černochem. Přestože mnohé z původní látky Shakespeare přejal téměř doslova, podařilo se mu z tendenční historiky vytvořit strhující drama plné výsostné poezie, humanistického cítění a plnokrevného života. Zároveň napsal dílo, které odráželo ducha své doby a ani po čtyřech letech nezestárla. Jistě, žárlivost je stará jako lidstvo samo a xenofobie a rasismu neubývá. A násilí, které je provází, tvoří koneckonců dějiny světa. Pouze díky věčnému tématu by ale hra asi nepřežila. Od podobných příběhů se odlišuje hlavně tím, že ji vytvořil dramatik a básník, který ani toto černobílé téma nenahlížel černobíle.

Hra, jejímiž ústředními aktéry jsou černý velitel Othello, bílá Benátčanka Desdemona a zlovolný voják Jago, má charakter skvěle vystavěného napínavého příběhu, který s osudovou nevyhnutelností spěje k tragickému konci. A přece tato zdánlivě jednoduchá a přímočará historie, jakoby vystřižená z dobové „černé kroniky“, vyvolává řadu otázek. Může mladá dívka opustit dům svého otce a vzít si tajně staršího muže jiné pleti a jiné kultury, kterého miluje? Je Othello ušlechtilý a hrdý muž, nebo naivní zuřivec podléhající pocitům méněcennosti? Je Desdemona statečná žena, nebo rozmazlená a nevyzrálá dívka? Je Jago zosobněný ďábel, nebo má pro své jednání pádné důvody? Je dobro nevyhnutelně bezbranné vůči zlu?

Je jistě nemožné beze zbytku rozkrýt způsob, jakým dramatik učinil z druhořadé látky výsostné umění. Leccos ale napoví, když obě díla postavíme vedle sebe. Hlavním rozdílem je zřejmě to, že Shakespeare prvotní příběh problematizuje. Po vzoru učenců své doby, kteří v disputacích burali středověká dogmata a snažili se při střetu rozličných názorů dobrat absolutní pravdy, nahlíží autor na téma hry i na postavy z různých hledisek, zbavuje je jednoznačnosti, uvádí pro jejich jednání polehčující

i přitěžující okolnosti.

Othella vybavil oproti jeho literárnímu předobrazu řadou protikladných rysů, dal mu poněkud tajemný královský původ, vznešené vystupování, víru v křesťanského Boha, ale současně ho učinil starším a psychicky labilnějším. U Desdemony zdůraznil vášnivost a statečnost, ale současně jí dodal na nezralosti a lehkomyšlnosti. Zatímco u Cinthia zinscenuje pobočník velitele svou léčku proto, že je beznadějně zamilován do Desdemony, Shakespearův Jago sice uvádí pro svou nenávist a mstu reálné důvody, ale jeho jednání řídí především žárlivost na vše krásné a ušlechtilé, co musí pošpinit a zničit, aby uspořádal svět podle svého obrazu. Zatímco Cinthio vidí vztah černého vojáka a bílé dívky negativně, Shakespeare proti zažitému stereotypu vyzdvihuje sílu lásky, schopné překlenout společenské předsudky. Zároveň si ale všímá i toho, že společnost, která je proti takovému nerovnovážnému svazku zaujatá, ho ve jménu „veřejného zájmu“ přijímá.

Protikladnost prvotního příběhu povýšil dramatik na princip celé hry a promítl ho do všech jejích rovin: do výstavby děje, charakteristiky postav i do jazykových prostředků. Vedle sebe zde stojí barva černá a bílá, dobro a zlo, světlo a tma, mládí a stáří, rozum a cit, zlá vychytralost a naivní dobrota, láska a nenávist, zájmy veřejné a soukromé, svět lidí a svět zvířat, křesťanská věrouka a barbarství, skutečnost a zdání, nadosobní ideály a účelový pragmatismus atd. Tématem hry v tom nejobecnějším smyslu je otázka, zda jsou či nejsou tyto rozpory jednou a provždy dané a zda existuje něco vyššího, co je spojuje či přesahuje.

Rozporuplný je v **Othellovi** i čas. Autor docílil dramatického spádu především tím, že oproti literárnímu pramenu zhustil děj do výrazně kratšího časového úseku. A tak se v jeho zpracování během necelých dvou dnů pobytu na ostrově Kypru vlivem ďábelského našeptávání intrikána Jaga stává z milujícího novomanžela vrah vlastní ženy. Současně udržuje autor věrohodnost rychlé proměny tím, že vkládá do replik svých postav údaje, které odměřují čas delší. Divák si ale nesrovnalosti ani neuvědomí. Podlehne iluzi času, který se zrychluje či zpomaluje podle subjektivního prožitku.

Jak proměnlivé vnímání času, tak i nejednoznačné charakteristiky jednajících postav vytrhávají diváka z pasivní role pozorovatele, přenášejí příběh hry z kulis reálného světa do jeho nitra a nutí ho interpretovat a hodnotit jednání postav podle svého vidění. Shakespeare převzal od Cinthia příběh i hlavní role, dal událostem pevnější řád a logiku, ale ponechal na divákovi, aby sám vynesl soud. I proto každý prožívá příběh po svém, i proto jen málokterá hra má tolik protichůdných kritických výkladů a komentářů jako tato.

Shakespearův **Othello** jistě není pouze napínavý příběh s tajenkou. Lze na něj pohlížet i jako na podobenství o pádu člověka, do něhož dramatik, který je vždy dalek přímých soudů, přece jen vložil své vnímání světa, své lidské citění, svou výpověď. **Othello** patří do silně pesimistického období Shakespearovy tvorby. Nevíme, jaké důvody vedly dramatika k tomu, že kolem přelomu století opouští svůj původně renesančně sebevědomý a radostný pohled na svět. Snad nejistá politická situace v Anglii provázející konec vlády královny Alžběty I. a nástup nové dynastie v roce 1603, snad celková proměna klimatu společnosti, v níž se zavedený řád začíná bortit pod vzrůstající mocí kapitálu, možná nešťastná láska, nemoc, smrt otce či prostě krize středního věku. Jisté je, že ve hrách tohoto období vidí dramatik stále častěji svět „převrácený vzhůru nohama“, plný chorob, hnutí a havěti, a zpochybňuje jeho trvalé hodnoty, víru v rozum, smysl lidské existence, dějiny.

Hledíme-li na **Othella** jako na Shakespearův komentář doby, pak titulní hrdina reprezentuje minulost, svět tradičních ctností, který je neschopný bránit se ziskuchtivým dobrodruhům současnosti, jaké reprezentuje Jago. Hledíme-li na hru jako na Shakespearovo etické vyznání, nacházíme v ní nejen na tehdejší dobu nebývale svobodomyšlné přesvědčení o rovnoprávnosti všech lidí bez rozdílu ras a pohlaví, ale i silně skeptické hodnocení lidské povahy, v níž ve sváru dobra se zlem, šlechetnosti s malostí, upřímnosti s pokrytectvím se to lepší stává kořistí toho horšího. Shakespeare ale není staromilec ani nihilista. Střet Othella s Jagem je mu obrazem lidské duše, v níž každý z nás vede boj o sebe sama. Podobný ponor do duše člověka udělal autor v tragédii napsané bezprostředně před **Othellem**. Ale zatímco v **Hamletovi** autor ukázal, jak rozum ochromuje čin, v **Othellovi** cit a vášně paralyzují rozum. Obojí vede ke stejné tragickému konci.

V tragédii **Othello** dospívá dramatik k vrcholnému mistrovství výrazu. Jazyk je v této hře nejen prostředkem charakterizace postav, sledem básnických obrazů a jejich magických spojení s rytmem a melodičností, ale přímo nástrojem děje. Mocí slova získává Othello Desdemonu, v zmatení řeči se rozpadá jeho láska, rozbitím jazyka do nesouvislých výkřiků vrcholí jeho pád. Do sítě slov chytá Jago své oběti a vhodně voleným slovem zabíjí. Je tlumočnickem, který s každým mluví jeho jazykem, ale sám se za slovy skrývá, a když je nakonec odhalen, oněmí.

OTHELLO
THE MOOR OF VENICE

OTHELLO
BENÁTSKÝ MOUŘENÍN

DRAMATIS PERSONAE

DUKE OF VENICE

BRABANTIO, Venetian Senator, father of Desdemona

GRATIANO, brother of Brabantio

LODOVICO, kinsman of Brabantio

OTHELLO, the Moor, general of the Venetian forces

CASSIO, lieutenant to Othello

IAGO, ensign to Othello

RODERIGO, a Venetian gentleman

MONTANO, a Cypriot official

CLOWN, in service to Othello

DESDEMONA, wife to Othello

EMILIA, wife to Iago, lady-in-waiting to Desdemona

BIANCA, mistress of Cassio

Senators, sailors, messengers, officers, gentlemen, musicians,
and attendants.

Scene: Venice, Cyprus.

OSOBY

BENÁTSKÝ DÓŽE

BRABANZIO, benátský senátor, Desdemonin otec

GRAZIANO, Brabanziov bratr

LODOVICO, Brabanziov příbuzný

OTHELLO, černoch, velitel benátského vojska

CASSIO, Othellov náměstek

JAGO, Othellov pobočník

RODERIGO, benátský šlechtic

MONTANO, guvernér na Kypru

ŠAŠEK, v Othellových službách

DESDEMONA, Othellova žena

EMILIE, Jagova žena, Desdemonina komorná

BIANCA, Cassiova milenka

Senátoři, námořníci, poslové, důstojníci, muzikanti
a sloužící.

Dějiště: Benátky a Kypr.

ACT I.

SCENE 1.

VENICE. A STREET.

Enter Roderigo and Iago.

- RODERIGO Tush! Never tell me; I take it much unkindly
That thou, Iago, who hast had my purse
As if the strings were thine, shouldst know of this.
- IAGO 'Sblood, but you will not hear me.
If ever I did dream of such a matter, 5
Abhor me.
- RODERIGO Thou told'st me thou didst hold him in thy hate.
- IAGO Despise me, if I do not. Three great ones of the city,
In personal suit to make me his lieutenant,
Off-capp'd to him, and, by the faith of man, 10
I know my price, I am worth no worse a place.
But he; as loving his own pride and purposes,
Evades them, with a bombast circumstance
Horribly stuff'd with epithets of war;
And, in conclusion, 15
Nonsuits my mediators; for, 'Certes,' says he,
'I have already chose my officer.'
And what was he?
Forsooth, a great arithmetician,
One Michael Cassio, a Florentine, 20
A fellow almost damn'd in a fair wife;
That never set a squadron in the field,
Nor the division of a battle knows
More than a spinster; unless the bookish theoretic,
Wherein the toged consuls can propose 25
As masterly as he: mere prattle, without practice,
Is all his soldiership. But he, sir, had the election,
And I, of whom his eyes had seen the proof
At Rhodes, at Cyprus and on other grounds
Christian and heathen, must be belee'd and calm'd 30
By debtor and creditor, this counter-caster,

JEDNÁNÍ I.

SCÉNA 1.

BENÁTKY. NA ULICI.

Vystoupí Roderigo a Iago.

- RODERIGO Mlč! Buď už zticha. Hrozně jsi mě naštvál.
Zrovna ty, Iago, který bereš z mého
jak ze svého, mi tohle zatajíš.
- JAGO Proboha, vy mě neposloucháte.
Já o tom neměl ani tušení, 5
jinak ať se na místě propadnu.
- RODERIGO A přitom tvrdíš, jak ho nenávidíš.
- JAGO Plivněte po mně, jestli to tak není.
Tři hodnostáři z města, osobně, 10
ho prosili, aby svým náměstkem
udělal mě. Já znám svou cenu. Na tu
funkci mám víc než nárok. Ale on?
Pyšně a samolibě začal žvanit
a řinčet válečnickým žargonem,
načež mé přímluvce odpálil slovy: 15
„Zajisté, pánové, ale já jsem
si svého náměstka už zvolil sám.“
A víte, kdo to je?
Můj dobrý bože, Michal Cassio,
Florentán, ouřada a pisálek, 20
floutek a sukničkář, co v životě
nevytáh s vojskem do pole a o tom,
jak válčit, neví víc než stará panna.
Jen o tom četl. Teoreticky
má všechno v malíku a řečnit umí 25
jak senátor. Jen žvástý, žádná praxe,
takový je to voják. Ale on
si vybral jeho a mě, jehož viděl
se bít na Rhodu, Kypru, s křesťany
i s pohany, teď hodil přes palubu. 30
Pan teoretik bude náměstkem

Plague him with flies: though that his joy be joy,
Yet throw such changes of vexation on't,
As it may lose some colour.

RODERIGO Here is her father's house; I'll call aloud.

IAGO Do, with like timorous accent and dire yell 75
As when, by night and negligence, the fire
Is spied in populous cities.

RODERIGO What, ho, Brabantio! Signior Brabantio, ho!

IAGO Awake! What, ho, Brabantio! Thieves! Thieves! Thieves!
Look to your house, your daughter and your bags! 80
Thieves! Thieves!

Brabantio appears above, at a window.

BRABANTIO What is the reason of this terrible summons?
What is the matter there?

RODERIGO Signior, is all your family within?

IAGO Are your doors lock'd?

BRABANTIO Why, wherefore ask you this? 85

IAGO 'Zounds, sir, you're robb'd; for shame, put on your gown;
Your heart is burst, you have lost half your soul;
Even now, now, very now, an old black ram
Is topping your white ewe. Arise, arise;
Awake the snorting citizens with the bell, 90
Or else the devil will make a grandsire of you,
Arise, I say.

BRABANTIO What, have you lost your wits?

RODERIGO Most reverend signior, do you know my voice?

BRABANTIO Not I; what are you?

RODERIGO My name is Roderigo.

BRABANTIO The worser welcome. 95

I have charged thee not to haunt about my doors.
In honest plainness thou hast heard me say
My daughter is not for thee; and now, in madness,
Being full of supper and distempering draughts,
Upon malicious bravery, dost thou come 100
To start my quiet.

RODERIGO Sir, sir, sir –

BRABANTIO But thou must needs be sure
My spirit and my place have in them power
To make this bitter to thee.

ji zamořte. Ať se teď raduje.
Pár dloubanců, pár kapek jedu stačí,
a brzy ho ta radost přejde.

RODERIGO Tohle je dům jejího otce. Vzbudím ho.

JAGO Řvěte jak tur, zoufale, srdceryvně, 75
jako by o půlnoci vypukl
v lidnatém městě obrovitý požár.

RODERIGO Brabanzio! Siňore Brabanzio!

JAGO Vstávejte, Brabanzio! Zloději!
Hlíďteje dům, svou dceru, svoje zlato!
Zloději! Zloději! 80

Brabanzio se objeví nahoře v okně.

BRABANZIO Co je to za křik? Kdo mě budí? Co je?
Děje se něco?

RODERIGO Siňore, máte všechny svoje doma?

JAGO A dveře zamčené?

BRABANZIO Mám. Proč se ptáte? 85

JAGO Oloupili vás. Oblečte si župan.
Srdce vám pukne. Rozum uletí.
Právě teď, teď vám starý černý beran
ojíždí vaši bílou ovečku.
Vstávejte, vzbudte spáče! Zvoňte, křičte, 90
než z vás ten čert udělá dědečka.
Tak hopla z postele!

BRABANZIO Zbláznili jste se?

RODERIGO Nevíte, kdo jsem? Můj hlas nepoznáte?

BRABANZIO Ne, kdo jsi?

RODERIGO Roderigo.

BRABANZIO Ty mi nechod' na oči. 95
Nehnal jsem tě už stokrát ode dveří?
Nevysvětlil jsem ti, že moje dcera
pro tebe není? A ty, šílenče,
ses nejspíš najed, napil na kuráž
a teď si troufáš rvát mi pod oknem 100
a rušíš noční klid.

RODERIGO Siňore –

BRABANZIO Ale můžeš si být jistý,
že budeš litovat. Za to ti ručím
svým postavením.

RODERIGO	Patience, good sir.	
BRABANTIO	What tell'st thou me of robbing? This is Venice; My house is not a grange.	105
RODERIGO	Most grave Brabantio, In simple and pure soul I come to you.	
IAGO	'Zounds, sir, you are one of those that will not serve God, if the devil bid you. Because we come to do you service and you think we are ruffians, you'll have your daughter covered with a Barbary horse; you'll have your nephews neigh to you; you'll have coursers for cousins and gennets for germans.	110
BRABANTIO	What profane wretch art thou?	115
IAGO	I am one, sir, that comes to tell you your daughter and the Moor are now making the beast with two backs.	
BRABANTIO	Thou art a villain.	
IAGO	You are – a senator.	
BRABANTIO	This thou shalt answer; I know thee, Roderigo.	120
RODERIGO	Sir, I will answer any thing. But, I beseech you, If't be your pleasure and most wise consent, As partly I find it is, that your fair daughter, At this odd-even and dull watch o' the night, Transported, with no worse nor better guard But with a knave of common hire, a gondolier, To the gross clasps of a lascivious Moor – If this be known to you and your allowance, We then have done you bold and saucy wrongs. But if you know not this, my manners tell me We have your wrong rebuke. Do not believe That, from the sense of all civility, I thus would play and trifle with your reverence. Your daughter, if you have not given her leave, I say again, hath made a gross revolt; Tying her duty, beauty, wit and fortunes In an extravagant and wheeling stranger Of here and every where. Straight satisfy yourself. If she be in her chamber or your house, Let loose on me the justice of the state For thus deluding you.	125 130 135 140
BRABANTIO	Strike on the tinder, ho!	

RODERIGO	Vyslechněte nás.	
BRABANZIO	Kdo by tu kradl? Nejsme na samotě. Tohle jsou Benátky.	105
RODERIGO	Siňore, moje úmysly jsou čestné a upřímné.	
JAGO	Kristovy rány, pane. Vy asi patříte k těm lidem, co jsou tak ďábelsky umínění, že by i za slovem božím hledali čertovinu. My vám přijdem prokázat laskavost, ale protože vy nás máte za hrubiány, necháte svou dcerušku obskočit berberským hřebcem a nic vám nevadí, že na vás vnoučata budou řehtat a dům vám zaplaví stádo nevyčválaného příbuzenstva.	110
BRABANZIO	Co ty jsi za tluchubu?	115
JAGO	Jsem, pane, ten, kdo vám přichází oznámit, že vaše dcera a jeden černoch teď ze sebe dělají dvouhrbé zvíře.	
BRABANZIO	Jsi sprosták.	
JAGO	Jo. A vy jste senátor.	
BRABANZIO	Za tohle budeš pykat, Roderigo.	120
RODERIGO	Jak račte, pane, ale prosím vás, jestli vás těší, jestli schvalujete, jak obávám se, že tak pozdě v noci se vaše krásná dcera dala odvézt v doprovodu nikoho horšího či lepšího než gondoliéra do náruče chlípného černocho – jestli to víte a je vám to jedno, pak naše chování je drzé, sprosté. Jestli to ale nevíte, pak jste k nám nespravedlivý. Já nejsem žádný výtržník, nedovolil bych si brát na lehkou váhu vaši úctyhodnost. Však opakují, pane, vaše dcera, ať s vaším souhlasem či bez něj, dala svou pověst, krásu, ctnost, své bohatství v plen cizákovi, přivandrovalci a zradila vás. Sám se přesvědčte. Jestli je doma ve svém pokoji, odevzdejte mě spravedlnosti za to, že jsem vás klamal.	125 130 135 140
BRABANZIO	Světlo! Oheň!	

Give me a taper! Call up all my people!
This accident is not unlike my dream.
Belief of it oppresses me already.
Light, I say! Light!

Exit above.

IAGO Farewell; for I must leave you: 145
It seems not meet, nor wholesome to my place,
To be produced – as, if I stay, I shall –
Against the Moor, for, I do know, the state,
However this may gall him with some cheque,
Cannot with safety cast him, for he's embark'd 150
With such loud reason to the Cyprus wars,
Which even now stand in act, that, for their souls,
Another of his fathom they have none,
To lead their business; in which regard,
Though I do hate him as I do hell-pains, 155
Yet, for necessity of present life,
I must show out a flag and sign of love,
Which is indeed but sign. That you shall surely find him,
Lead to the Sagittary the raised search;
And there will I be with him. So, farewell. 160

Exit.

Enter, below, Brabantio, and servants with torches.

BRABANTIO It is too true an evil, gone she is;
And what's to come of my despised time
Is nought but bitterness. Now, Roderigo,
Where didst thou see her? O unhappy girl!
With the Moor, say'st thou? Who would be a father! 165
How didst thou know 'twas she? O she deceives me
Past thought! What said she to you? Get more tapers,
Raise all my kindred. Are they married, think you?

RODERIGO Truly, I think they are.

BRABANTIO O heaven! How got she out? O treason of the blood! 170
Fathers, from hence trust not your daughters' minds
By what you see them act. Is there not charms
By which the property of youth and maidhood
May be abused? Have you not read, Roderigo,
Of some such thing?

RODERIGO Yes, sir, I have indeed. 175

BRABANTIO Call up my brother. – O, would you had had her! –
Some one way, some another. – Do you know

Přineste svíce! Všechny probudíte.
Má noční můra už se naplňuje
a hrůzu mám, že zlý sen nebyl sen.
Světla! Světla!

Odejde nahoře.

JAGO Raději odejdu. 145
V mém postavení by se nehodilo
jít proti němu svědčit. Což bych musel,
kdybych tu zůstal. Jak znám státní radu,
za tohle ho jen klepnou přes prsty.
Sesadit si ho netroufnou, když právě 150
ho vypravili s velkou parádou
do války s Turkem. Nikdo jiný není
tak dobrý jako on, kdo by tu práci
sved pro ně vykonat. Takže i já,
i když ho k smrti nenávidím, musím 155
jen z čiré nezbytnosti vyvěsit
praporec lásky, odznak oddanosti,
které jsou, věřte, pouhým zdáním. Je teď
v hostinci U Kentaura. Přijďte ho tam zatknout.
Budu tam s ním. Prozatím adié. 160

Odejde.

Dole vystoupí Brabantio a sloužící s pochodněmi.

BRABANZIO Je to zlá, zlá, zlá pravda. Odešla
a mně v té bídě života už zbývá
jen samá hořkost. Pověz, Roderigo,
kde jsi ji viděl? Holka nešťastná!
S tím černochem? Kdo by dnes chtěl být otcem? 165
Poznals ji? Víš to jistě? Zrádkyně!
Podvedla mě! A co ti řekla? Světlo!
Zburcujte všechny! Myslíš, že se vzali?

RODERIGO Obávám se, že ano, siňore.

BRABANZIO Bože! Jak utekla? Má vlastní krev 170
mě zradila. Otcové, nevěřte
chování vlastních dcer. Jsou jistě kouzla,
co svedou dívčí poctivost a cudnost
dočista zničit. Nečetl jsi o tom,
Roderigo?

RODERIGO Ano, četl, siňore. 175

BRABANZIO Kde je můj bratr? – Měl jsem ji dát tobě. –
Vy jděte tam! Vy tam! – Nevíš, kde asi

Where we may apprehend her and the Moor?
 RODERIGO I think I can discover him, if you please,
 To get good guard and go along with me. 180
 BRABANTIO Pray you, lead on. At every house I'll call;
 I may command at most. Get weapons, ho!
 And raise some special officers of night.
 On, good Roderigo, I'll deserve your pains.
Exeunt.

SCENE 2.

ANOTHER STREET.

Enter Othello, Iago, and attendants with torches.

IAGO Though in the trade of war I have slain men,
 Yet do I hold it very stuff o' the conscience
 To do no contrived murder. I lack iniquity
 Sometimes to do me service. Nine or ten times
 I had thought to have yerked him here under the ribs. 5
 OTHELLO 'Tis better as it is.
 IAGO Nay, but he prated,
 And spoke such scurvy and provoking terms
 Against your honour
 That, with the little godliness I have,
 I did full hard forbear him. But, I pray you, sir, 10
 Are you fast married? Be assured of this,
 That the magnifico is much beloved,
 And hath in his effect a voice potential
 As double as the duke's. He will divorce you;
 Or put upon you what restraint and grievance 15
 The law, with all his might to enforce it on,
 Will give him cable.
 OTHELLO Let him do his spite;
 My services which I have done the signiory
 Shall out-tongue his complaints. 'Tis yet to know –
 Which, when I know that boasting is an honour, 20
 I shall promulgate – I fetch my life and being
 From men of royal siege, and my demerits
 May speak unbonneted to as proud a fortune
 As this that I have reach'd, for know, Iago,
 But that I love the gentle Desdemona, 25

je teď má dceruška s tím černým chlapem?
 RODERIGO Já vám ho najdu, pane, jestli chcete.
 Sežeňte doprovod a pojdte se mnou. 180
 BRABANZIO Veď nás, prosím tě. Vzbudím sousedy,
 pomůžou nám. Přineste zbraně. Honem!
 Přiveďte noční hlídku. Jdeme za ním!
 Můj drahý Roderigo, já se ti odvděčím.
Odejdou.

SCÉNA 2.

JINDE NA ULICI.

Vystoupí Othello, Iago a sloužící s pochodněmi.

JAGO Ve válce už jsem zabil hodně lidí,
 a přece svědomí mi brání spáchat
 úkladnou vraždu. Asi na to nemám
 v sobě dost špatnosti. Snad desetkrát
 jsem dostal chuť ho bodnout mezi žebra. 5
 OTHELLO Lepší je nechat tak.
 JAGO Kdybyste slyšel,
 jak hnusně, sprostě, podle o vás mluvil
 a špinil vaši čest. Já snesu hodně,
 teď jsem se ale držel zuby nehty, 10
 abych se ovládl. Prosím vás, pane,
 je ruka v rukávě? Jste řádně svoji?
 Ten milostpán je totiž v oblibě,
 má vliv a jeho hlas má stejnou váhu
 jako hlas dóžete. Je schopen vás
 donutit k rozvodu, anebo skřípnout, 15
 jak nejvíc může, v kleštích zákona,
 že vás to zničí.
 OTHELLO Ať se rozčiluje.
 Služby, které jsem státu poskytl,
 převáží jeho zlobu. Ještě neví –
 a až se z vychloubání stane ctnost, 20
 rozhlásím to –, že jsem se narodil
 z královské krve a že po zásluze
 si mohu se vztyčenou hlavou vzít
 štěstí, které mi patří. Kdybych, Iago,
 tak nemiloval něžnou Desdemonu, 25

I would not my unhoused free condition
Put into circumscription and confine
For the sea's worth. But, look! What lights come yond?

IAGO Those are the raised father and his friends,
You were best go in.

OTHELLO Not I, I must be found: 30
My parts, my title and my perfect soul
Shall manifest me rightly. Is it they?

IAGO By Janus, I think no.
Enter Cassio, and certain officers with torches.

OTHELLO The servants of the duke, and my lieutenant.
The goodness of the night upon you, friends! 35
What is the news?

CASSIO The duke does greet you, general,
And he requires your haste-post-haste appearance,
Even on the instant.

OTHELLO What is the matter, think you?

CASSIO Something from Cyprus as I may divine.
It is a business of some heat; the galleys 40
Have sent a dozen sequent messengers
This very night at one another's heels,
And many of the consuls, raised and met,
Are at the duke's already. You have been hotly call'd for;
When, being not at your lodging to be found, 45
The senate hath sent about three several guests
To search you out.

OTHELLO 'Tis well I am found by you.
I will but spend a word here in the house,
And go with you.
Exit.

CASSIO Ancient, what makes he here?

IAGO 'Faith, he tonight hath boarded a land carack: 50
If it prove lawful prize, he's made for ever.

CASSIO I do not understand.

IAGO He's married.

CASSIO To who?
Enter Othello.

IAGO Marry, to – Come, captain, will you go?

OTHELLO Have with you.

ani za poklady všech oceánů
bych neujařmil svoji svobodu
v chomoutu manželství. Co je to tam?

JAGO Zuřivý otec sem jde s přáteli.
Jděte se schovat.

OTHELLO Ne. Ať mě tu najde. 30
Mé zásluhy, má hodnost, čistý štít
mě dobře obhájí! Tak je to on?

JAGO U sta hromů! Myslím, že ne.
Vystoupí Cassio a několik důstojníků s pochodněmi.

OTHELLO Dóžecí garda a můj náměstek.
Klid a mír noci s vámi, přátelé! 35
Děje se něco?

CASSIO Posílá nás dóže.
Mám předat jeho pozdrav s žádostí,
abyste za ním ihned zašel.

OTHELLO Ted? Proč?

CASSIO Mám pocit, že jde o Kypr a že to 40
je vážné. Z galér na moři dnes v noci
přichází jedna zpráva za druhou,
co mnohé senátory zvedly z lože,
a oni se teď sešli u dóžete.
Všichni se po vás hrozně shánějí.
Doma vás nezastihli, proto senát 45
vyslal tři hlídky, aby stůj co stůj
vás našly.

OTHELLO Jsem rád, žes je předběhl.
Počkej, než tady něco vyřídím,
a hned jdu s tebou.
Odejde.

CASSIO Co tu vlastně dělá?

JAGO Naskočil si na pěknou kocábku. 50
Když mu to projde, bude za vodou.

CASSIO Nechápu.

JAGO Oženil se.

CASSIO Ano? S kým?
Vystoupí Othello.

JAGO Přece s... – Jdem, kapitáne?

OTHELLO Jdeme.

CASSIO	Here comes another troop to seek for you.	
IAGO	It is Brabantio. General, be advised; He comes to bad intent.	55
	<i>Enter Brabantio, Roderigo, and Officers with torches and weapons.</i>	
OTHELLO	Holla! Stand there!	
RODERIGO	Signior, it is the Moor.	
BRABANTIO	Down with him, thief!	
	<i>They draw on both sides.</i>	
IAGO	You, Roderigo! Come, sir, I am for you.	
OTHELLO	Keep up your bright swords, for the dew will rust them. Good signior, you shall more command with years Than with your weapons.	60
BRABANTIO	O thou foul thief, where hast thou stow'd my daughter? Damn'd as thou art, thou hast enchanted her; For I'll refer me to all things of sense, If she in chains of magic were not bound, Whether a maid so tender, fair and happy, So opposite to marriage that she shunned The wealthy curled darlings of our nation, Would ever have, to incur a general mock, Run from her guardage to the sooty bosom Of such a thing as thou, to fear, not to delight. Judge me the world, if 'tis not gross in sense That thou hast practised on her with foul charms, Abused her delicate youth with drugs or minerals That weaken motion: I'll have't disputed on; 'Tis probable and palpable to thinking. I therefore apprehend and do attach thee For an abuser of the world, a practiser Of arts inhibited and out of warrant. Lay hold upon him, if he do resist, Subdue him at his peril.	65 70 75 80
OTHELLO	Hold your hands, Both you of my inclining, and the rest: Were it my cue to fight, I should have known it Without a prompter. Where will you that I go To answer this your charge?	
BRABANTIO	To prison, till fit time Of law and course of direct session Call thee to answer.	85
OTHELLO	What if I do obey?	

CASSIO	Tady jsou další, co vás hledají.	
JAGO	Siňor Brabanzio. Můj pane, pozor. Hrozně se zlobí.	55
	<i>Vystoupí Brabanzio, Roderigo a důstojníci s pochodněmi a zbraněmi.</i>	
OTHELLO	Co je? Stůjte, prosím.	
RODERIGO	To je ten černoch.	
BRABANZIO	Braň se, zloději!	
	<i>Na obou stranách tasí zbraně.</i>	
JAGO	Vy, Roderigo? Jen pojdte, jsem vám k službám.	
OTHELLO	Skryjte meč před rosou, ať nezrezaví. Vám, drahý pane, zjedná úctu víc váš věk než vaše zbraň.	60
BRABANZIO	Ty zloději, kam jsi mi schoval dceru? Očarovals ji černou magií! Rozumem se to nedá vysvětlit. Tu milou, hezkou, šťastnou dívku, která se dosud odmítala vdát i za ty nejhezčí, nejbohatší chlapce od nás, jsi musel spoutat mocí kouzel, aby se takhle zahodila, zesměšnila tím, že se vrhne do špinavých pracek ohavné obludy, jako jsi ty. Je očividné, celý svět to vidí, že jsi ji musel něčím omámit. Zlomil jsi její křehkou vůli drogou anebo jiným svinstvem. Dám tě k soudu. Je třeba vyšetřit, co za tím vězí. Zatýkám tě. Jsi zrádný, nebezpečný, rozkladný živel. Ohrožuješ svět nečistým, zakázaným šarlatánstvím. Chopte se ho, a bude-li se bránit, použijte všech prostředků.	65 70 75 80
OTHELLO	Ty zbraně pryč! Vy na mé straně, i vy ostatní! Až přijde chvíle tasit, já ji poznám i bez nápovědy. Kam se mám jít zpovídat ze svých činů?	
BRABANZIO	Do vězení. Tam vyčkáš, dokud nepředvolají tě v pravý čas k výslechu.	85
OTHELLO	Když půjdu s vámi,	

How may the duke be therewith satisfied,
Whose messengers are here about my side,
Upon some present business of the state 90
To bring me to him?

1. OFFICER 'Tis true, most worthy signior;
The duke's in council and your noble self,
I am sure, is sent for.

BRABANTIO How! The duke in council!
In this time of the night! Bring him away.
Mine's not an idle cause, the duke himself, 95
Or any of my brothers of the state,
Cannot but feel this wrong as 'twere their own;
For if such actions may have passage free,
Bond-slaves and pagans shall our statesmen be.
Exeunt.

SCENE 3.
A COUNCIL CHAMBER.

Enter The Duke and senators sitting at a table. Officers attending.

DUKE There is no composition in these news
That gives them credit.

1. SENATOR Indeed, they are disproportion'd;
My letters say a hundred and seven galleys.

DUKE And mine, a hundred and forty.

2. SENATOR And mine, two hundred.
But though they jump not on a just account – 5
As in these cases, where the aim reports,
'Tis oft with difference – yet do they all confirm
A Turkish fleet, and bearing up to Cyprus.

DUKE Nay, it is possible enough to judgment:
I do not so secure me in the error, 10
But the main article I do approve
In fearful sense.

SAILOR (*Within*) What, ho! What, ho! What, ho!

1. OFFICER A messenger from the galleys.
Enter a Sailor.

DUKE Now, what's the business?

jakpak to asi přijme dóže? Právě
si pro mě poslal v jisté vážné věci,
jak dosvědčí vám tito pánové, 90
co pro mě přišli.

1. DŮSTOJNÍK Ano, vzácný pane.
Zasedá státní rada, a i na vás
už dóže čeká.

BRABANZIO Cože? Státní rada?
Tak pozdě v noci? Odveďte ho tam.
Má věc je zásadní a dóže sám 95
i každý z členů státní rady musí
mé příkoří brát jako svoje vlastní.
Kdyby bez trestu prošla tahle hrůza,
budou nám vládnout otroci a lůza.
Odejdou.

SCÉNA 3.
RADNÍ SÍŇ.

Dóže a senátoři sedí u stolu. Důstojníci stojí kolem.

DÓŽE Ty zprávy jsou tak zmatené, že se jim
dá těžko věřit.

1. SENÁTOR Odporují si.
V mých listech píšou o sto sedmi lodích.

DÓŽE V mých je sto čtyřicet.

2. SENÁTOR A v mých sto dvacet.
I když se v číslech liší – jak to bývá,
když vychází se pouze z odhadu –, 5
společně mají to, že turecké
loďstvo se plaví směrem na Kypr.

DÓŽE Je to až příliš pravděpodobné.
Ty nepřesnosti nejsou zárukou,
že bychom hlavní hrozbu mohli brát 10
na lehkou váhu.

NÁMOŘNÍK (*Za scénou*) Haló! Haló! Haló!

1. DŮSTOJNÍK Přichází další posel.
Vystoupí Námořník.

DÓŽE Co nám neseš?

SAILOR	The Turkish preparation makes for Rhodes; So was I bid report here to the state By Signior Angelo.	15
DUKE	How say you by this change?	
1. SENATOR	This cannot be, By no assay of reason: 'tis a pageant, To keep us in false gaze. When we consider The importancy of Cyprus to the Turk, And let ourselves again but understand, That as it more concerns the Turk than Rhodes, So may he with more facile question bear it, For that it stands not in such warlike brace, But altogether lacks the abilities That Rhodes is dress'd in. If we make thought of this, We must not think the Turk is so unskilful To leave that latest which concerns him first, Neglecting an attempt of ease and gain, To wake and wage a danger profitless.	20 25 30
DUKE	Nay, in all confidence, he's not for Rhodes.	
1. OFFICER	Here is more news. <i>Enter a Messenger.</i>	
MESSENGER	The Ottomites, reverend and gracious, Steering with due course towards the isle of Rhodes, Have there injointed them with an after fleet.	35
1. SENATOR	Ay, so I thought. How many, as you guess?	
MESSENGER	Of thirty sail, and now they do restem Their backward course, bearing with frank appearance Their purposes toward Cyprus. Signior Montano, Your trusty and most valiant servitor, With his free duty recommends you thus, And prays you to believe him.	40
DUKE	'Tis certain, then, for Cyprus. Marcus Luccicos, is not he in town?	
1. SENATOR	He's now in Florence.	45
DUKE	Write from us to him; post-post-haste dispatch.	
1. SENATOR	Here comes Brabantio and the valiant Moor. <i>Enter Brabantio, Othello, Iago, Roderigo, and officers.</i>	
DUKE	Valiant Othello, we must straight employ you Against the general enemy Ottoman. <i>(To Brabantio)</i>	

NÁMOŘNÍK	Turci se chystají přepadnout Rhodos. S tou zprávou mě za vámi posílá pan Angelo.	15
DÓŽE	To je mi změna! Co vy na to?	
1. SENÁTOR	Hloupost. Tomu se nedá věřit. Je to léčka, chtějí nás jenom splést. Když uvážíme, jak Turkovi záleží na Kypru, protože pro něho je strategicky výrazně důležitější než Rhodos, a navíc je snadnější kořistí, jelikož na rozdíl od Rhodu Kypr je mnohem méně vyzbrojen a schopen se ubránit, když tohle uvážíme, pak je to jasné. Turek není hlupák, aby to, co ho pálí, odkládal a místo rychlého, snadného zisku volil tak nebezpečný, planý risk.	20 25 30
DÓŽE	Neřekl bych, že jim jde o Rhodos.	
1. DŮSTOJNÍK	Máme tu další zprávy. <i>Vystoupí Posel.</i>	
POSEL	Vzácní pánové, otomanské loďstvo, jež plulo na Rhodos, se otočilo a přidalo se k jiné flotile.	35
1. SENÁTOR	Neříkal jsem to? Kolik mají lodí?	
POSEL	Třicet a nyní všechny nepokrytě se vlastní brázdou vracejí a míří k ostrovu Kypr. Siňor Montano, váš oddaný a věrný služebník, vám toto vzkazuje a prosí vás, abyste jeho zprávu vzali v potaz.	40
DÓŽE	Pak je to jasné. Míří na Kypr. Marcus Luccicos je ve městě?	
1. SENÁTOR	Ne, je teď ve Florencii.	45
DÓŽE	Napiš mu hned mým jménem. Chci ho tady.	
1. SENÁTOR	Pan Brabanzio a náš chrabří voják. <i>Vystoupí Brabanzio, Othello, Jago, Roderigo a důstojníci.</i>	
DÓŽE	Othello, musíme vás ihned vyslat do boje s otomanským nepřitelem. <i>(K Brabanziovi)</i>	

	I did not see you; welcome, gentle signior; We lack'd your counsel and your help tonight.	50
BRABANTIO	So did I yours. Good your grace, pardon me; Neither my place nor aught I heard of business Hath raised me from my bed, nor doth the general care Take hold on me, for my particular grief	55
	Is of so flood-gate and o'erbearing nature That it engulfs and swallows other sorrows And it is still itself.	
DUKE	Why, what's the matter?	
BRABANTIO	My daughter! O, my daughter!	
ALL	Dead?	
BRABANTIO	Ay, to me; She is abused, stol'n from me, and corrupted By spells and medicines bought of mountebanks; For nature so preposterously to err, Being not deficient, blind, or lame of sense, Sans witchcraft could not.	60
DUKE	Whoe'er he be that in this foul proceeding Hath thus beguiled your daughter of herself And you of her, the bloody book of law You shall yourself read in the bitter letter After your own sense, yea, though our proper son Stood in your action.	65
BRABANTIO	Humbly I thank your grace. Here is the man, this Moor, whom now, it seems, Your special mandate for the state-affairs Hath hither brought.	70
ALL	We are very sorry for't.	
DUKE	(<i>To Othello</i>) What, in your own part, can you say to this?	
BRABANTIO	Nothing, but this is so.	75
OTHELLO	Most potent, grave, and reverend signiors, My very noble and approved good masters, That I have ta'en away this old man's daughter, It is most true; true, I have married her, The very head and front of my offending	80
	Hath this extent, no more. Rude am I in my speech, And little bless'd with the soft phrase of peace, For since these arms of mine had seven years' pith, Till now some nine moons wasted, they have used Their dearest action in the tented field,	85

	Přehlédl jsem vás, pane. Vítejte. Váš názor nám dnes při poradě chyběl.	50
BRABANZIO	Mně zas ten váš. Odpusťte, Milosti, mě nevytrhl z lože státní zájem, o nějž tu jde, anebo jiné věci veřejné povahy, můj vlastní žal mě zachvátil tak silně, že se v něm ostatní problémy a stesky zcela utápějí.	55
DÓŽE	O co jde? Co se stalo?	
BRABANZIO	Má dcera! Dcera!	
VŠICHNI	Mrtvá?	
BRABANZIO	Pro mě ano. Zmámil ji, ukradl mi ji a zprznil ten hnusný čaroděj a šarlatán. Kdo není slepý, hluchý, zbavený všech smyslů, ten by přece nemohl bez čar a kouzel takhle podlehnout.	60
DÓŽE	Kdokoli způsobil, že vaše dcera ztratila sama sebe a vy ji, musí se zodpovídat zákonu a přijmout trest, tak krvavý a tvrdý, jak rozhodnete vy. I kdyby vinu nesl můj vlastní syn.	65
BRABANZIO	Děkuji, dóže. Pokorně děkuji. To je ten muž. Černoch, jehož jste sám dal povolal ve státním zájmu.	70
VŠICHNI	To je nám moc líto.	
DÓŽE	(<i>K Othellovi</i>) Co k tomu, pane, můžete říct vy?	
BRABANZIO	Nic jiného než jen, že je to pravda.	75
OTHELLO	Vážení, vzácní, ctění pánové, urození členové státní rady, že odvedl jsem tomu starci dceru, je pravda, pravda je i to, že je mou ženou. Potud skutečně jsem vinen, víc ale ne. Má řeč je neumělá. Já nemám dar pro hebká slůvka míru. Od sedmi let, co v rukách mám dost sil, až na posledních devět měsíců, jsem strávil život ve vojenských stanech.	80 85

	And little of this great world can I speak, More than pertains to feats of broil and battle, And therefore little shall I grace my cause In speaking for myself. Yet, by your gracious patience, I will a round unvarnish'd tale deliver 90 Of my whole course of love; what drugs, what charms, What conjuration and what mighty magic, For such proceeding I am charged withal, I won his daughter.	
BRABANTIO	A maiden never bold; Of spirit so still and quiet, that her motion Blush'd at herself; and she, in spite of nature, Of years, of country, credit, every thing, To fall in love with what she fear'd to look on! It is a judgment maim'd and most imperfect That will confess perfection so could err 100 Against all rules of nature, and must be driven To find out practices of cunning hell, Why this should be. I therefore vouch again That with some mixtures powerful o'er the blood, Or with some dram conjured to this effect, 105 He wrought upon her.	
DUKE	To vouch this, is no proof, Without more wider and more overt test Than these thin habits and poor likelihoods Of modern seeming do prefer against him.	
1. SENATOR	But, Othello, speak, 110 Did you by indirect and forced courses Subdue and poison this young maid's affections? Or came it by request and such fair question As soul to soul affordeth?	
OTHELLO	I do beseech you, Send for the lady to the Sagittary, 115 And let her speak of me before her father. If you do find me foul in her report, The trust, the office I do hold of you, Not only take away, but let your sentence Even fall upon my life.	
DUKE	Fetch Desdemona hither. 120	
OTHELLO	Ancient, conduct them, you best know the place. <i>Exeunt Iago and attendants.</i>	

	O velkém světě mluvit neumím, leda o bojích, bitkách, rozbrojích, takže své věci sotva prospěju budu-li sám se hájit. Přesto dovolte mi, abych vám prostě, neučesaně 90 popsal příběh své lásky. Jakými drogami, kouzly, čáry, podfuky, které mi ten pán přičítá, jsem zmámil jeho dceru.	
BRABANZIO	Byla vždy skromná, tichá, plachá. Při každém hnutí myslí se 95 červenala. Jak by se ona mohla vzdor povaze, zvyklostem, věku, stavu zamilovat do toho, co ji děsí? Je přece nesmysl se domnívat, že by se proti řádu přírody 100 mohla ctnost takhle zvrhnout. Bude třeba vyšetřit, jaké podvodnické triky ten ďábel použil. Jedno je jisté: aby s ním šla, musel jí otrávit krev drogou nebo dát jí nějaký 105 čarovný lektvar.	
DÓŽE	To se snadno řekne, je ale potřeba to dokázat pádnějším argumentem, než jsou ničím nepodložené dohady.	
1. SENÁTOR	Othello, mluvte. Použil jste snad 110 nějaké postranní, nekalé cesty, jimiž jste poblouznil srdce té dívky? Anebo její city vyplynuly ze sprízněnosti duší?	
OTHELLO	Prosím vás, pošlete pro ni ke Kentaurovi, 115 ať sama řekne otci, jak to bylo. Když z jejích slov vyplyne, že jsem vinen, zbavte mě důvěry i hodnosti a vyřkněte nade mnou ortel smrti. Podrobím se mu.	
DÓŽE	Přiveďte ji někdo. 120	
OTHELLO	Pobočníku, jdi s nimi. Znáš tam cestu. <i>Odejde Iago a sloužící.</i>	

And, till she come, as truly as to heaven
 I do confess the vices of my blood,
 So justly to your grave ears I'll present
 How I did thrive in this fair lady's love,
 And she in mine. 125

DUKE Say it, Othello.

OTHELLO Her father loved me; oft invited me;
 Still question'd me the story of my life,
 From year to year, the battles, sieges, fortunes,
 That I have passed. 130
 I ran it through, even from my boyish days,
 To the very moment that he bade me tell it;
 Wherein I spake of most disastrous chances,
 Of moving accidents by flood and field
 Of hair-breadth scapes i' the imminent deadly breach,¹³⁵
 Of being taken by the insolent foe
 And sold to slavery, of my redemption thence
 And portance in my travels' history,
 Wherein of antres vast and deserts idle,
 Rough quarries, rocks and hills whose heads touch heaven
 It was my hint to speak – such was the process;
 And of the Cannibals that each other eat,
 The Anthropophagi and men whose heads
 Do grow beneath their shoulders. This to hear
 Would Desdemona seriously incline, 145
 But still the house-affairs would draw her thence,
 Which ever as she could with haste dispatch,
 She'd come again, and with a greedy ear
 Devour up my discourse, which I observing,
 Took once a pliant hour, and found good means 150
 To draw from her a prayer of earnest heart
 That I would all my pilgrimage dilate,
 Whereof by parcels she had something heard,
 But not intently: I did consent,
 And often did beguile her of her tears, 155
 When I did speak of some distressful stroke
 That my youth suffer'd. My story being done,
 She gave me for my pains a world of sighs:
 She swore, in faith, twas strange, 'twas passing strange,
 'Twas pitiful, 'twas wondrous pitiful, 160
 She wish'd she had not heard it, yet she wish'd
 That heaven had made her such a man: she thank'd me,
 And bade me, if I had a friend that loved her,

Než přijde, vyznám se vám, vzácní páni,
 stejně upřímně, jak se kaju z hříchů
 Spasitelí, jak došlo k tomu, že jsem
 se do té krásné dívky zamiloval,
 a ona do mě. 125

DÓŽE Mluvte, Othello.

OTHELLO Její otec mě míval rád. Dost často
 mě zval k nim domů a chtěl, abych jim
 vyprávěl o svých osudech, o časech
 bojů a strádání, jimiž jsem prošel. 130
 Vzal jsem to postupně, od dětských let
 až do dne, kdy mě k těm vzpomínkám vyzval.
 Líčil jsem hrůzyplné příhody,
 které jsem zažil v různých koutech světa,
 jak unikl jsem o vlas jisté smrti, 135
 jak nepřítel mě prodal do otroctví,
 jak jsem se z něho vysvobodil, jak jsem
 po léta putoval a co jsem viděl:
 hluboké jeskyně, rozlehlé pouště,
 skaliska, štíty sahající k nebi. 140
 Na všechno došlo, jedno po druhém.
 I o kanibalech jsem mluvil, kteří
 se živí lidským masem, o lidech,
 jimž hlava roste vprostřed těla. Ona,
 Desdemona, to ráda poslouchala. 145
 Musela ale často odběhnout
 za prací v domě. Jen ji vykonala,
 zas byla zpět a nenasytně mi
 visela na rtech. Já si toho všiml
 a v jedné chvíli vyloudil jsem z ní 150
 upřímné doznání, že by si přála,
 abych jí všechny svoje osudy,
 z kterých jí toho spousta uniklo,
 vylíčil vcelku. A já souhlasil.
 Mnohokrát jsem ji potom pohnul k slzám
 vyprávěním o mnoha příkořích,
 co vytrpěl jsem v mládí. Když jsem skončil,
 dlouho a dlouho jenom vzdychala,
 jak je to strašné, zvláštní, kruté, smutné,
 nádherně smutné, jak mě lituje, 160
 že neměla to slyšet, a hned zas,
 že chce být jako já. A pak mi řekla,
 kdybych měl přítele, jenž by ji chtěl,

	I should but teach him how to tell my story, And that would woo her. Upon this hint I spake: 165 She loved me for the dangers I had pass'd, And I loved her that she did pity them. This only is the witchcraft I have used: Here comes the lady; let her witness it. <i>Enter Desdemona, Iago, and attendants.</i>	
DUKE	I think this tale would win my daughter too. 170 Good Brabantio, Take up this mangled matter at the best. Men do their broken weapons rather use Than their bare hands.	
BRABANTIO	I pray you, hear her speak. If she confess that she was half the wooer, 175 Destruction on my head, if my bad blame Light on the man! Come hither, gentle mistress: Do you perceive in all this noble company Where most you owe obedience?	
DESDEMONA	My noble father, I do perceive here a divided duty: 180 To you I am bound for life and education; My life and education both do learn me How to respect you; you are the lord of duty; I am hitherto your daughter: but here's my husband, And so much duty as my mother show'd 185 To you, preferring you before her father, So much I challenge that I may profess Due to the Moor my lord.	
BRABANTIO	God be wi' you! I have done. Please it your grace, on to the state-affairs. 190 I had rather to adopt a child than get it. Come hither, Moor: I here do give thee that with all my heart Which, but thou hast already, with all my heart I would keep from thee. <i>(To Desdemona)</i> For your sake, jewel, I am glad at soul I have no other child, 195 For thy escape would teach me tyranny, To hang clogs on them. I have done, my lord.	
DUKE	Let me speak like yourself, and lay a sentence, Which, as a grise or step, may help these lovers Into your favour. 200 When remedies are past, the griefs are ended	

	ať naučím ho vyprávět svůj příběh, a ona bude jeho. Na ta slova 165 jsem se jí vyznal z lásky. Učaroval jsem jí svým utrpením, ona si mě získala soucitem. To jsou ta kouzla. Má paní jde. Ať dosvědčí to sama. <i>Vystoupí Desdemona, Iago a sloužící.</i>	
DÓŽE	Myslím si, že bys takhle dokázal 170 získat i moji dceru. Brabantio, berte to, prosím vás, z té lepší stránky. I zlomený meč je ve válce lepší než holé ruce.	
BRABANZIO	Ať to řekne, prosím. Když přizná, že mu sama nadbíhala, 175 už proti němu slovo nepromluví, jinak ať umřu! Pojdte, drahá paní. Ke komu z této vzácné společnosti vás nejvíc váže poslušnost?	
DESDEMONA	Můj otče, cítím, že zde mám dvojí závazek. 180 Vám vděčím za život a vychování a vaše výchova mě naučila, že poslušná dcera ctí svého otce. A já vás ctím. Zde ale je můj manžel, a stejně jak má matka dala přednost 185 v oddanosti vám před svým tatínkem, i já musím říct, že mě nejsvětější poslušnost váže k muži.	
BRABANZIO	Pánbůh s tebou. Milosti, přejdeme ke státním věcem. 190 Radši jsem si měl dítě adoptovat než mít své vlastní. Pojď sem, Afričane. Ze srdce rád ti dávám, co je tvoje a co, kdyby tvé nebylo, bych tobě ze srdce rád já nikdy nedal. <i>(K Desdemoně)</i> Ještě že nemám další děti, chvála Bohu. 195 Tvým přičiněním byl by ze mě tyran a držel bych je v kleci. Končím, pane.	
DÓŽE	Pak promluvíme já za vás slovy, která snad pomohou těm dvěma milencům alespoň trochu si vás naklonit. 200 Kde není léku, měl by skončit žal.	